

Truc informatiu

PARRÒQUIA DE SANT IGNASI DE LOIOLA—LLEIDA

ABRIL 2019

CONTAGIATS DE PASQUA

Índex

EDITORIAL 1

GRUP DE REVISIÓ DE VIDA 3

PASTORAL DE LA SALUT 5

PASQUA JOVE, VINE I VEURÀS 4

A L'ESTIU CAP INFANT SENSE COLÒNIES .5

RESUM SEMINARI C&J 6

CONTRAPORTADA 8

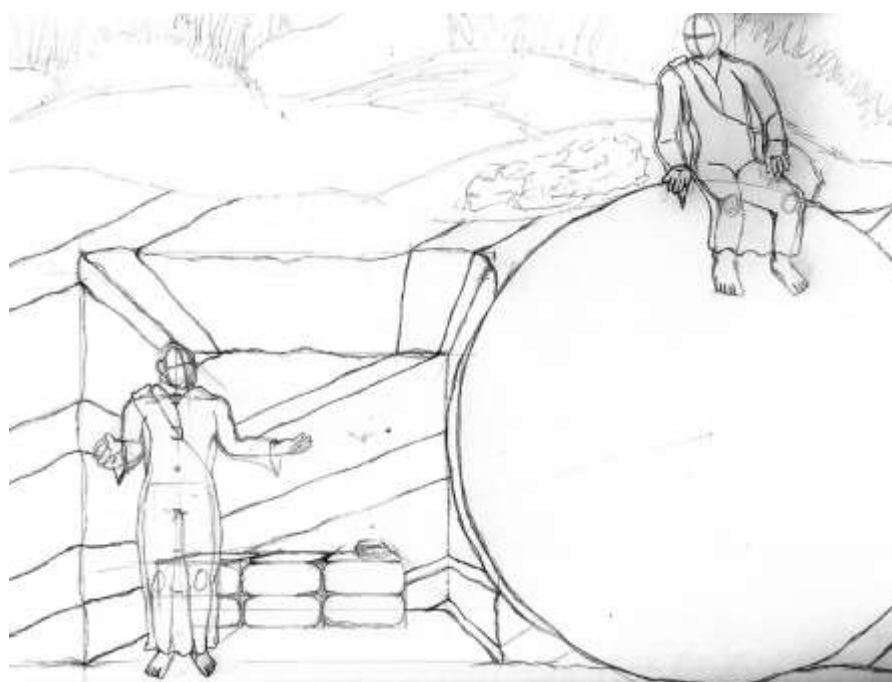
Vine i veuràs!" ha estat el lema de la Pasqua Jove d'enguany. Hem volgut aprofundir en el sentit de la Crida, de la vocació cristiana. La Pasqua Jove deixa, com tota vivència profunda, un efecte que hom no vol oblidar. Per això ara és l'hora de saber cultivar tot allò viscut, en el dia a dia. Això que diem als joves, ens ho podem dir a tots: no deixem que s'escapi l'efecte de la Pasqua!

Hi ha un punt de trobada entre la comunitat jove de la parròquia i la comunitat més gran. Aquest punt és la Vetlla Pasqual (com ho va ser la celebració de Rams). Però la nit de la Vetlla va ser un espetec de llum en la foscor, de música i alegria enmig de les tristors, un batec d'esperança enmig de

les desesperances del món. Per un moment, jo diria, que tota la comunitat cristiana vam percebre que sí, que Ell és viu i és present en el cor de la nostra comunitat. Per uns instants, hem estat tocats per l'Esperit i hem sentit una alegria profunda. Tinguem cura d'aquest tresor tot cultivant la nostra pregària, el nostre servei, les nostres celebracions. No deixem que aquest tresor se'ns escapi. En tot cas deixem que aquest Esperit es contagii. Fem que tot el curs que ens quedi el visquem en clau de seguiment, amb l'actitud del deixeble que s'ha sentit seduït per la crida i vol compartir la vida amb el mestre. Bona Pasqua!

P. Roger Torres
Rector

Edita:
Parròquia de Sant Ignasi
de Lloïola de Lleida

Ens trobareu a: www.stignasi-lleida.org

ESPIRITUALITAT I COMPROMÍS POLÍTIC

Introducció:

En el segon seminari de Cristianisme i Justícia es va treballar el tema de la política en les cartes de sant Ignasi de Loiola. Això ja pot sobtar, perquè tenim molt marcada la imatge de l'ignasi pelegrí (escultura que obre la porta al visitant de la parròquia). Però hi ha molts ignasis en la persona del sant: l'ignasicavaller, l'ignasi pelegrí i l'ignasi general dels jesuïtes. Tots tres es van superposant en capes. El primer, ardit i voluntarista. Entrenat per a les arts de la guerra, la cavalleria i el món de la cort. El segon, l'home en recerca. L'enamorat que sent la crida de Déu i va aprenent l'art de la vida espiritual. I un tercer, l'home de gestió d'una nova orde que tindrà, ja en el segle XVI, abast mundial. I és aquest darrer sant que s'escriurà cartes amb papes, reis, gent notable per compartir les seves idees de com gestionar un món que, ja llavors, despertava a la globalitat.

Cada cop és més evident que una de les causes més profundes de la crisi de la política és la desconexió entre praxi política i moral política. I, fins i tot, per la gran desconexió que hi ha entre la política tecnòcrata i la

realitat que viu la gent (manca de feina, la renda de la gent, dificultats per pagar l'habitatge...). La política s'està quedant òrfena de filòsofs i d'antropòlegs (persones que generin un pensament just i persones que trepitgin la realitat). Qui dota de sentit el què és de tots? Quina moral hi ha darrera d'accions que ens acabaran afectant a tots? El sentit del viure, la manera com entenem la justícia... des de quin escenari es pot debatre? Com diu el llibre el rei, el savi i el bufó, "un dia el rei, tot meditant sobre el seu poble va pensar: els hi he donat treball i lleure, pa i jocs! Però el que li falta al meu poble potser, és un sentit per viure".

La nostra societat necessita de líders bons, això entès, com diu Josep M. Lozano amb la doble excepció del terme "bo": bones persones i persones bones, competents i compassius. Això hauria de ser constitutiu del bon polític: ser una persona, també, espiritual. Com diu Torralba "hi ha persones que porten a terme la seva vida espiritual en el marc de les tradicions religioses, però n'hi ha d'altres que la porten a terme, la seva faceta espiritual, des d'altres àmbits: en contacte amb la natura, en la contemplació de l'art, en l'exer-

cici físic, en la meditació. La vida espiritual és heterogènia, fluida i permeable. No ens aïlla del món, ens connecta amb tots els éssers". Però veiem que hi ha persones amb recança i prejudicis (tant de dretes com per part de moltes esquerres) en admetre aquesta dimensió espiritual. També és cert que tot tint a religió o espiritual està sota sospita, perquè durant molt de temps en ares d'una religiositat s'ha anorreat la persona, imposant-li una moral rígida i justificant així moltes accions de caire polític. Ara no vivim aquest moment. Ara vivim el moment que ens hauríem de despertar i dir-nos "tornem a pensar". Cal recuperar dimensions més lentes, de silenci enmig de les accions ràpides i poc reflexives. Dimensions que permetin forjar individus capaços de contemplació, reflexió i acció. Aquestes virtuts haurien de ser constitutives de tot polític, ja sigui professional o activista. De fet haurien de ser les virtuts d'un ciutadà i ciutadana madur, que es sap persona amb compromís polític. Això vol dir ser actiu i participatiu en el pensament i l'acció de la cosa comuna. Actiu, no perquè milita en un partit o sent afinitat en algunes de les formacions oficials, sinó perquè

des de l'entitat del seu barri o de l'ONG internacional on col·labora es sap somiant i transformant del seu poble, barri i el món.

Aquest estudi de Revisió de Vida es va enriquir de les sessions del seminari de CJ dels divendres 25 de gener i 1 i 8 de febrer. Veure

El panorama polític actual ha canviat i ens fa viure distrets. També ha canviat la manera d'entendre la militància en un ideal. Tot això al mateix temps que els estats cedeixen sobirania a les grans empreses que estan en mans de persones concretes. Totes aquestes dades, que podem repassar amb una mica més de profunditat, ens poden dur a un desencís i desafecció pel compromís amb el fet polític.

Quina és la meva primera **reacció davant d'aquest tema:** jo passo, no es pot canviar res, ens hi hem de posar?

Situació local: augment de les dretes (i extremes dretes) que retallen en drets socials. Tensió per la política entre l'Estat i la Generalitat. Manca de lideratge. Baixa moralitat i qualitat humana amb els comentaris públics que veiem en els hemícicles. Però també l'augment d'una societat més participativa i amb capacitat de mobilització. Consciència en augment d'un ventall de temes per part dels més joves (ecologia, animalista, cooperació...)

Situació global: Augment de líders amb caràcter fort i poc social (Trump, Putin, Jair Bolsonaro, Recep Erdogan, Kim Jong-un...).

Empreses multinacionals que exploten els països més empobrits...

Vivim com "ovelles sense pastor" (Mc 6, 34). Ens manca lideratge social, polític i religiós. Jesús mira amb compassió la gent del seu temps. Ell es situa en clau de servei, no de voler ser servit. Aquesta segona actitud que porta a les persones sempre amb un afany de poder i voler situar-se Mc 10,37. La manera

d'entendre l'acció de Jesús és la del servei i la justícia, la que recull el salm 72 (71). Una altra actitud que surt molt en l'Antic Testament com a acció que podríem dir política, és la de denúncia, l'acció profètica (p.e.: Ez 34).

En Jesús veiem una acció profètica quan fa seves les paraules d'Isaïes a la sinagoga de Natzaret (Lc 4, 16-30). Fa un programa de societat (Regne de Déu, Mt 5) i té molt clar quines són les coses que cal potenciar (Lc 1, 46-56) i quines enderrocar com a símbol de poder polític i econòmic del seu moment (Mt 24, 2)

Qui porta aquesta veu profètica avui en la nostra societat?

Quins col·lectius cristians veus amb un compromís pel món social?

Quines actituds valors d'una persona amb capacitat de lideratge social?

Com veus a Jesús mirant i participant en el seu món?

Quin és el meu paper en la societat?

Jutjar

Diuen que la Seu Vella no té preu, té valor. Per això l'hem preservat del mercadeig del que es pot comprar i vendre. Les persones tenen valor. Llavors, per què hem de posar preu a les seves cases, la seva salut, la seva educació? Estem veient com l'estat del benestar, que ha arribat a fites impensables en tenir educació, sanitat i, fins i tot en molts casos, el lleure assegurat per a molts, està sent cada cop més retallat. El somni d'un sistema que garantis els drets bàsics per a tots ha estat construït a base de revoltes i lluites socials durant molt de temps. Ara veiem, però, que aquests sistema està en perill. L'especulació del sol urbà, la privatització de serveis i un llarg etc posen en risc una societat que vol posar preu a les coses.

Altres pobles més empobrits conserven encara el sentit de col·lectivitat, de comunitat. I mantenen com a col·lectiu la

lluita pels seus drets. Nosaltres, anys enrere participàvem junts en la lluita per canviar un règim. Però avui hem caigut en individualismes que ens tenen aïllats, fent impossible que pensem junts i que defensem menys encara els drets junts.

Qui vol defensar encara aquest sistema dels valors humans? Com podem fer front a la lògica del mercat si no és a través d'una lluita compromesa (això és, per una lluita política)?

El compromís polític i social passa per tenir un sentit crític davant de la realitat (que va des del consum, cura mediambiental, etc), una mirada compassiva davant de l'altre i els seus drets. Com cultivem una actitud contemplativa i crítica?

Actuar

Sant Ignasi és un dels mestres espirituals del discerniment. La pregunta què he de fer és un constant en la seva vida. Què he de fer per respondre a tant d'amor rebut per Déu, què he de fer davant dels crucificats d'aquest món, què he de fer per cercar i trobar un bé sempre més gran?

La riquesa de la societat és que és molt plural. Les respostes passen també per compromisos molt plurals. Aquí que de ben segur no és tant important el què hem de fer sinó el des d'on ho fem. D'exemples n'hi ha mil i d'accions que estem emprenent de forma personal o col·lectiva, també. El Papa Francesc, en motiu de la II Jornada Mundial dels Pobres, deia que els cristians hem d'escoltar el crit del pobre, acollir-lo i alliberar-lo. Durant molt de temps la nostra Església ha acollit el pobre, però ens ha mancat en molts casos la capacitat alliberadora, això vol dir: denunciar les situacions d'injustícies, plantejar alternatives polítiques, retornar la dignitat de les persones.

L'Actuar ens hauria de fer pensar que si bé ja fem moltes coses, aquestes les hem de fer amb l'ajuda de l'Esperit.

Grup de revisió de vida

PASTORAL DE LA SALUT

El passat mes de març, durant la reunió de la Pastoral de la Salut vàrem comptar amb la presència del Dr. Joan Viñas, molt conegut i estimat a la nostra Parròquia de Sant Ignasi. El motiu és que durant aquest curs, a les reunions que es fan mensualment, estem treballant el llibre que duu el títol *Com viure amb la malaltia* i que afegeix com a subtítol explicatiu *Des de l'experiència d'un metge malalt cristià*, publicat el passat any 2018 per les Publicacions de l'Abadía de Montserrat, i del qual el Dr. Joan Viñas n'és l'autor.

Aquest llibre ens regala reflexions després del "Un dia, el menys esperat, no programat a l'agenda arriba la malaltia" i sorgeix la

pregunta de per què a mi? Però, per què a mi no? I ens convida a no esperar a fer demà el que podem fer avui. Ni a viure en el passat, ni en il·lusions de futur; cal viure amb plenitud l'avui.

Sobre la fe ens va dir, tal com recull el llibre, que "tenir una fe madurada en el temps, neta d'infantilismes i de concepcions negatives, és un gran privilegi del qual hem de donar gràcies a Déu i a les persones que ens han ajudat a anar-la fent créixer i a depurar-la". Aquesta fe en Jesús, la mirada posada en Ell, ens ajudarà en els moments baixos, en els moments de dolor.

A la xerrada també ens va oferir consells pràctics per respondre a la pregunta de com

actuar quan es va a visitar un malalt:

- El consell principal, no parlar massa i deixar parlar al malalt.
- Ser comprensius i respectuosos tant cap al malalt com a la seva família, inspirant confiança.

I reiterà la idea de saber escoltar i tornar a escoltar. S'ha de notar si el malalt vol conversa o prefereix el silenci. Només cal estar-hi al seu costat fent companyia.

Per acabar, i sobre la unció dels malalts, va insistir en deixar endarrere la paraula "extremaunció", associada a la idea del sagrament que s'administrava quan el malalt havia perdut la consciència. Ens recorda que la unció dels malalts és un sagrament de vius, per tant, és una joia que puguem rebre aquest sagrament en "plenes facultats" i ens puguem adonar de la gran estima que Jesús ens té, perquè Ell no ens deixarà mai sols en els moments que més ho necessitem.

Vàrem acabar la reunió agrint el temps que ens havia dedicat i poder escoltar de viva veu les idees que ja ens havia avançat el llibre en les trobades mensuals de la Pastoral de la Salut.

PASQUA JOVE 2019: VINE I VEURÀS

Un grup de joves de MAGIS Lleida ha estat participant de la Pasqua Jove Claver, tota una experiència personal i comunitària per acompanyar Jesús en la seva passió, mort i resurrecció.

Aquesta edició, amb el lema *Vine i Veuràs: Lleuger d'equipatge*, es convidava a sentir com Déu ens crida cada dia, i a descobrir com donar resposta a aquesta crida, tot seguint a Jesús: anant amb ell per on ell va, menjant amb ell, compartint converses, silencis, camí, vivències, viure amb ell i amb altres que també senten la mateixa intriga.

Viure amb ell i viure com ell, amb austeritat, amb una gran

llibertat interior i amb la mirada atenta a l'altre.

A L'ESTIU, CAP INFANT NI JOVE SENSE COLÒNIES!

Any rere any, als volts de l'inici de la primavera, ens fem sentir, anunciant tota la informació relacionada amb les activitats d'estiu que preparem des de l'Esplai. I és que les vacances d'estiu també són un temps per divertir-se, trobar-se amb amics i amigues i seguir educant en el lleure a tants infants i joves que busquen un espai diferent a la rutina. Envoltades de natura i tot formant una petita comunitat, les colònies i els campaments ens acosten per uns dies a aquest lloc bo, que sovint anomenem Regne de Déu.

Aquestes activitats, malauradament, no són accessibles per totes les persones, ja sigui per la situació econòmica o social, i des de l'Esplai engegarem diverses campanyes per tal que cap infant ni jove es quedi sense poder participar. Llitem perquè les nostres activitats siguin espais d'acollida i on tothom es senti benvingut i a gust, tot fent ban-

dera d'aquest estil de vida, basat en compartir, estimar i servir, que tant ens caracteritza.

Val a dir que no només mirem d'acollir famílies de la Parròquia, sinó que des de fa uns anys que treballem amb el Centre Obert Companyia, perquè infants en situació més de risc de la nostra ciutat també puguin tenir un estiu diferent.

Per fer possible que aquests infants i joves puguin venir de colònies i campaments, comptem amb les beques que atorga el MCECC (Moviment de Centres d'Esplai Cristians Catalans), on hi estem federats, que ajuden a les famílies a pagar una part del cost de l'activitat. Però, a més, l'equip de monitors i monitores realitzem algunes activitats al llarg de l'any per captar fons que segurament ja coneixeu!

En primer lloc, la Cursa de llits que organitza Castellars de Lleida per les festes de Carnaval. Aquesta esbojarrada cursa aglutina andròmines ben diverses per

córrer pel carrer Major i realitzar proves. No només compta el temps, sinó també l'enginy, originalitat, etc. La veritat és que sembla que som molt bons i ja hem guanyat algunes edicions, i els diners que rebem per participar a la cursa, van directes al fons de beques!

L'altra iniciativa, que portem fent també molt de temps, és la venda de roses solidàries. Per Sant Jordi muntem la nostra paradeta de roses a la cantonada d'Avinguda Catalunya i Plaça Espanya i, tot animant el carrer amb la nostra música i alegria, donem a conèixer l'Esplai, la nostra tasca educativa i la campanya Cap infant sense colònies. Sempre és un èxit, i aquest any hem venut més de 400 roses!

Volem aprofitar per agrair a tothom qui col·labora amb l'Esplai i, en especial, a fer possible que tants infants i joves puguin gaudir del lleure any rere any.

Monitors/es de l'Esplai

DESARMAR ELS INFERNES. PRACTICAR LA NO VIOLÈNCIA DE JESÚS, AVUI *

a càrrec del P Joan Morera, sj

Tots tenim conflictes. La primera manera d'encarar-los és dialogant. El diàleg dona molt de sí, i pot arribar molt lluny, fins i tot amb terroristes. Però hi ha ocasions on el diàleg es bloqueja completament i malgrat els molts intents, una part no vol atendre el conflicte. Sovint el silenci, és a dir, l'afronta tan sols fugint d'ell, i per això acaba esclatant en violència. Llavors moltes vegades del fugir (*flight*) es passa a la lluita violenta (*fight*), i el problema en lloc de minvar creix. En cas que una de les parts esclafi l'altre per la força, el vencedor ha creat un vençut, però no ha resolt el conflicte. La víctima (o els seus éssers estimats) esperaran l'ocasió per rearmar-se i recomençar amb represàlies. És el cercle viciós de la violència. Però hi ha una tercera via per a afrontar els conflictes, un camí que Déu proposa com a estil propi si llegim transversalment i en context els textos bíblics: la *no violència*, practicada des de sempre ja en el Primer Testament (AT) –des de la forma d'explicar la creació de l'Univers a Gn 1 o les llevadores hebrees a Ex 1, fins a episodis com Josep i els seus germans, Jonàs, el Servent Sofrent...– i especialment en el Segon Testament (NT) amb la vida i mort de Jesús, i la proposta que ens fa en alguns dels textos com ara Mt 5,38-48.

Abans d'endinsar-nos-hi, recollim dues definicions que ens ajudin a parlar tots el mateix llenguatge. Anomenarem violència a tota agressió de gest o de paraula que pretengui danyar algú. Anomenarem *no violència*, en canvi, a una manera de viure que estima provocativament l'agressor amb l'objectiu de re-

cuperar-lo. Més enllà del simple rebuig a les armes (pacificisme), doncs, es tracta d'un combat inclús amb les armes de l'espe-

Anomenarem no violència, en canvi, a una manera de viure que estima provocativament l'agressor amb l'objectiu de recuperar

rit i de l'autenticitat. L'objectiu és assolir un resultat de vencedor -vencedor, en lloc de vencedor-vençut com quan la violència reprimeix una de les parts.

La no violència té unes característiques genuïnes que anirem detallant al llarg del seminari: (1) requereix un contacte constant amb Déu; (2) pretén recuperar l'adversari; (3) no coopera mai amb la injustícia encara que això li comporti carregar més sofriment; (4) l'esperança

per continuar no es posa en els resultats, sinó en l'adhesió a la innocència; (5) capacita les víctimes a canviar la situació sense dependre de les decisions dels poderosos; (6) irradiant autenticitat i generositat militant, projecta un mirall a l'agressor per desarmar-lo (com els *satyagrahi* de l'Índia); (7) quan aquest mirall no és suficient, inventa accions que siguin provocatives, no punitives, fetes per sorpresa i, per tant sempre creatives, i sense por de carregar el sofriment de les seves conseqüències.

Els cristians descobrim en la Bíblia la Paraula de Déu reflectida en gèneres literaris diversos. El problema no és que trobem entre els textos molts passatges violents, ni tan sols és que moltes vegades aquests es presentin com una cosa associada a la bona moral, sinó que trobem més dificultat davant un nombre especialment gran de passatges en els quals Déu dicta intencionadament violència, de vegades extrema. És realment Déu violent? Per respondre a això hem de comprendre que aquest

mosaic de llibres amb sabors i colors diferents als que anomenem Bíblia ha estat escrit de la mà de molts autors, la majoria dels quals habitants de llogarets o ciutats guerreres on la seva major preocupació era la defensa dels ciutadans i dels territoris davant els constants atacs dels enemics. D'aquí ve un llenguatge de comunicació majoritàriament guerrer, que feia comprendre millor el missatge de la fe en Déu: en la guerra, donant-los la victòria, el seu Déu YHWH es demostrava més fort que els déus dels enemics.

*El Déu del Primer i del Segon Testaments (AT i NT) és el mateix Déu de Jesús, Déu-Amor que es desvia per **recuperar l'allunyat***

En aquest context, i llegint transversalment els diferents llibres dels nostres dos testaments, podríem classificar en quatre tipus la violència en la Bíblia: (1) el herem o extermini de poblacions per dedicació a un déu, (2) la venjança divina o càstig per una falta, (3) les violències per purificació, i (4) la violència en acte o amenaça per forçar la conversió. Per qüestions de bre-

vetat, aquí no podem desenvolupar cadascuna d'elles, però en tots els casos descobrim textos i arguments convincents per fer-nos arribar a una conclusió: per ser coherents i honestos amb els textos, no podem atribuir a Déu l'autoria d'aquestes paraules o actes, sinó a la comprensió que aquells autors sentien de Déu en el seu context. El Déu del Primer i del Segon Testaments (AT i NT) és el mateix Déu de Jesús, Déu-Amor que es desvia per recuperar l'allunyat, Déu revelat parcialment en textos bíblics més o menys "tacats" d'humanitat i violències. Sense poder desenvolupar-los aquí, alguns dels arguments treballats per contemplar aquest Déu no violent en la Bíblia són: (A) l'existència de patrons de salvació no violents, com ara el *rib* o contesa per recuperar l'altre sense judici ni

condemna, o bé el patró *anawim* salvant des dels més petits i fràgils; (B) l'existència de continguts no violents a la Bíblia certament revelats, que per ser de signe oposat als continguts violents exclou que aquests últims vinguin de Déu; (C) la seva màxima revelació, Jesucrist, fou totalment no violent, com descobrirem en les properes sessions.

Hortènsia

* 1a sessió del Seminari

"Desarmar els inferns. Practicar la no violència de Jesús, avui" de Cristianisme i Justícia

HORARI PARROQUIAL:

Misses diumenges i festius: 10:00 h (castellà)
11:30 h (missa d'infants), 13:00 h, 20:30 h
Missa de vigílies de festa: 20:00 h
Missa de feiners: 20:00 h
Confessions: Dilluns: de 18:15 a 19:00 h
Dijous: de 18:15 h a 20:00 h
Atenció personalitzada:
De dilluns a divendres, de 18:00 h a 20:45 h
(Cal concertar visita amb el P. Ramon Ribas)

Despatx parroquial
(certificats, expedients matrimonials, sol·licituds de batejos, comptabilitat):
Dimarts: de 18:15 h a 20:00 h
Secretaria (informació, acolliment...)
De dilluns a divendres: de 18:00 h a 21:00 h
Adreça:
Plaça Espanya 4, 25002 LLEIDA - 973 271099

PREGÀRIA DES DE LA LECTURA DE JOAN 20,11-18

Jesús, estem enamorats de la teva persona, del teu parlar, dels moviments de les teves mans, de les carícies, de la dolçor amb què ens aculls, ens escoltes, ens perdones...

Plorem, perquè desitgem seguir amb aquesta relació que, ens has fet conèixer en llegir l'experiència fundant de les persones que van estar amb tu. Ens costa entendre i acceptar la teva mort.

Tu segueixes atent a la nostra tristesa i ens preguntes amorosament; "per què plores?, a qui busques?"

Et demanem ser sensibles, com Tu, al patiment de les persones que ens envolten. Que el nostre cor faci brollar dels llavis

aquesta pregunta: "per què plores?"

Ens costa creure que ets Déu, que et vas fer home pels nostres pecats, que vas ser obedient a la voluntat del Pare i vas acabar a la creu, fracassat i amb el dolor de l'abandonament.

Jesús, és quan sentim que ens crides "Maria", en el silenci de la trobada amb Tu, en la pregària, quan et creiem ressuscitat en cadascun de nosaltres. Ens trasbalsa aquesta revelació: "ressuscitat en mi!".

Que l'esperit ens infongui coneixement intern de Jesús per més estimar-lo i seguir-lo.

"He vist el Senyor"; en cada persona del nostre món, ressuscitat en elles, sigui quina sigui la

seva vida, ets en elles i ens atreus a trobar-te cridant-nos pel nostre nom.

Va arribar a urgències en situació de coma. Una malaltia aguda i mortal li va esdevenir de sobte. Era jove i tenia dona a qui vam donar la mala notícia, una catàstrofe difícil d'encaixar per a ella. D'aquell dolor insuportable en va sorgir l'amor, de la mort a la vida en la donació dels òrgans que va portar la llum a unes persones desconegudes que patien. Tu Jesús, vas ressuscitar de nou des del cor d'aquella dona a la dels receptors dels òrgans.

Mestre, desitgem omplir-nos de Tu i deixar-nos portar cap al Pare

dimarts, 23 abril 2019

HUMOR SOCIAL

ROGER-LEONARD

